

SØNDAG D. 30. SEPTEMBER 2007

Prædiken af Steen Erik Grarup

Skriftlæsning: Apostlenes Gerninger kap. 1 v. 3-8.

PRÆDIKENTEKST: LUKASEVANGELIET KAP. 5 V. 17-26

Prædikentema: "Du blev skabt til en mission - Evangelisation"

Udgangslæsning: Markusevangeliet kap. 16 v. 15-16

Fra bogen "Det målrettede Liv" af Rick Warren (s. 297)

EN MERE FOR JESUS

Min far var præst i mere end 50 år og tjente mest i små landsbykirker. Han var en enkel prædikant, men en mand med en mission. Hans yndlingsbeskæftigelse var at rejse udenlands med grupper af frivillige for at bygge kirker til små forsamlinger. I sin levetid byggede far mere end 150 kirker rundt om i verden.

I 1999 døde min far af kræft. Den sidste uge af hans liv holdt sygdommen ham vågen i en halvt bevidst tilstand næsten 24 timer i døgnet. Når han drømte, talte han højt om, hvad han drømte.

Mens jeg sad ved siden af hans seng, lærte jeg en masse om min far bare ved at lytte til hans drømme. Han genoplevede det ene kirkebygningsprojekt efter det andet.

En nat, da afslutningen var nær, og min kone, min niece og jeg selv sad ved siden af sengen, blev far pludselig meget aktiv og forsøgte at komme ud af sengen. Selvfølgelig var han for svag, og min kone insisterede på at lægge ham ned i sengen igen. Han blev imidlertid ved med at prøve på at komme ud af sengen, så min kone spurgte til sidst: "Jimmy, hvad er det, du vil?" Han svarede: "Jeg skal have reddet én mere for Jesus! Jeg skal have reddet én mere for Jesus! Jeg skal have reddet én mere for Jesus!" Han fortsatte med at gentage denne sætning igen og igen.

I den næste times tid sagde han den sætning måske 100 gange. "Jeg skal have reddet én mere for Jesus!" Mens jeg sad ved siden af hans seng med tårerne løbende ned ad kinderne, bøjede jeg hovedet og takkede Gud for min fars tro. I det øjeblik rakte far ud og lagde sin skrøbelige hånd på mit hoved og sagde, som om han bemyndigede mig til en opgave: "Red én mere for Jesus! Red én mere for Jesus!"

Jeg har til hensigt at lade det blive hovedtemaet for resten af mit liv. Jeg vil opfordre dig til også at lade det blive det vigtigste for dit liv, for intet vil betyde mere for evigheden. Hvis du ønsker at blive brugt af Gud, er du nødt til at bryde dig om det, Gud bryder sig om. Det, der betyder mest for ham, er forløsningen af de mennesker, han har skabt. Han ønsker, at hans vildfarne børn bliver fundet. Intet betyder mere for Gud. Det beviser korset. Jeg beder om, at du altid må være på udkig efter at nå "én mere for Jesus!", så at du, når du en dag står foran Gud, kan sige: "Missionen fuldført!"

Her i forløbet med "De 40 målrettede dage" er vi så nået frem til den søndag hvor vi samles om det sidste af de fem temaer, som i dag er Evangelisation "Du blev skabt til en mission" og i det vidnesbyrd af Rich Warren vi lige har set er der ingen tvivl om at både hans far og ham selv er grebet af at være skabt til en mission, og det kan vel ikke andet end tale stærkt til os når vi hører at faderen på sit dødsleje havde et brændende ønske om at "Nå en mere for Jesus" fordi det beviser at han havde en helhjertet indstilling til at det er Guds kald til os alle om at være i mission for hans riges sag, må det også bliver vort største ønske at vi må være medvirkende til at én mere bliver vundet for Jesus.

Straks vil vi så spørge, hvordan kan jeg være med til at én mere bliver vundet for Jesus og kommer til tro på ham, er det muligt at jeg på nogen måde kan være i mission?

Er det nødvendigt at jeg tager ud til et af de steder vi i denne tid har besøgt sammen med børnene? Skal jeg gøre noget i Kibera, i Ranikhet, hos Viva network eller i Nagaland og Burundi?

Det er langt fra sikkert at vi bliver kaldet til rejse ud, men vi må støtte det arbejde der allerede bliver gjort de steder med vores forbøn og økonomi, i stedet så tror jeg Gud sætter den enkelte af

os i en mission netop her hvor vi bor og lever, netop med at være et vidne for Jesus.

Og at den opgave er lige ved hånden for os oplever jeg beretningen fra Lukas kap.5 giver et godt billede på, for når der her er tale om en mand som var lam og af den grund ikke selv kunne komme til Jesus, så var der hele fire venner der gik i gang med deres mission, at hjælpe en ven. Den første grund til at de var parate til at hjælpe deres ven finder jeg var at de bekymrede sig for den syge, de kunne se at han led under sit handicap og at han på den måde ikke havde store muligheder for at overleve, fordi der ikke var nogen hjælp at få for ham, sådan som vi er forvente med her i vort land, det var de opmærksomme på og derfor kom de for at hente ham.

Selv om der i dag bliver sørget for alle her hos os der har et eller andet handicap, så tror jeg der på flere andre områder er behov for at vi bekymrer os for dem som har problemer og være opmærksomme på om vi kan hjælpe med et besøg, med en håndsækning eller med at lytte til hvad der lægger dem på hjerte, for da er vi allerede i mission.

Nu kom de fire venner jo ikke blot hen til den lamme for at tale med ham eller for at høre på hans beklagelser, nej de havde hørt at Jesus var kommet til byen og de troede fuldt og fast på at han kunne hjælpe deres syge ven ved at frelse ham og helbrede ham, og med den overbevisning var de parate til at hjælpe.

Hvor har vi brug for at have den samme faste overbevisning om at Jesus også vil være en frelser for dem af vore venner der ikke kender ham, for så ønsker vi vel også at fortælle dem om den tro som vi bygger vort liv på fordi vi finder glæden, freden og velsignelsen ved at kende Jesus.

At der så opstod problemer for disse venner tog ikke modet fra dem når de så det var umuligt for dem at komme frem til Jesus med den seng de bar den lamme på, fordi der var folk overalt.

Jeg ved ikke om i nogen sinde har oplevet at være i en folkemængde hvor det var umuligt at komme hverken frem eller tilbage, det ville de ikke udsætte den lamme for

Derfor fandt de på råd ved at bære vennen op på det flade tag og på et udvalgt sted tog de tagsten væk og hejsede sengen ned i huset endog lige midt foran Jesus, som der står fortalt i evangeliet.

Det var så både opfindsomhed og stærk vilje der var med til at de opnåede deres formål at bringe deres ven helt hen til Jesus, og her kan vi så sige at deres gerning hører op for nu har de nået deres mål med at hjælpe en ven frem til Jesus.

Nu var det så Jesus der tog over, men alligevel havde deres hjælp betydning for den lamme mands situation, for jeg lægger mærke til at der i ordet står at fordi Jesus så vennernes tro, så siger han til manden der på sengen: »Menneske, dine synder er tilgivet dig.

Det var jo det svar på deres anstrengelser, som de fire venner havde troet på Jesus ville give dem, ved at han giver frelse og syndsforladelse til den lamme i Guds navn og først her ved Jesus ord kender de befrielsen ved at høre deres ven bliver omsluttet af Guds tilgivende kærlighed.

At der så bliver ballade rundt omkring ham over at de skriftkloge og farisæerne ikke vil godtage at Jesus kan tilgive syndere, gør dem næppe bange, for de tror på Jesus magt til både at frelse og helbrede, det viser han da også straks ved at han som svar på de kloges kritik rejser manden op af hans seng og byder ham at gå hjem, til stor glæde for både ham og hans venner.

Vi kan vist godt sige et de fire venner beviste at de var skabt til en mission og at denne mission var at hjælpe ham der trængte til hjælp, og når vi så i dagens tema bliver mindet om at vi hver især er skabt til en mission, så er det et kald for os at udfylde den mission vi bliver sat ind i af Gud, fordi Han i sin almagt kender hvor og hvordan du og jeg kan hjælpe en ven hen til Jesus.

Jeg har egentlig fundet at der i det børnekor vi sang lige før er der nævnt en vigtig sandhed for os som vi alle må tage med os som en opgave vi ikke må overhøre, men lægge os på sinde at bruge tid og kræfter på, for det lyder jo sådan i sidste vers:

Hvis du har en rigtig god ven,

fortæl om Jesus, fortæl om Jesus.

Hvis du har en rigtig god ven,

fortæl, hvem Jesus er.

Hvad vil det sige at have en rigtig god ven?

Men hvad betyder det for os hvis denne ven ikke kender Jesus?

Hvordan får jeg så fortalt om Jesus til min ven så det bliver relevant og forståeligt?

Og får jeg lov at opleve at det fører til tro hos vennen?

For børnene er en god ven ensbetydende med en god kammerat, en man kan lege og spille sammen med og en som man kan følges med, for når det er en rigtig god ven, vil det så ikke være naturligt at fortælle om den Jesus vi hører om i kirken, på lejr og hjemme hos mor og far.

For teen ageren kan en rigtig god ven være en slyngveninde eller en sportskammerat som man er sammen med i det meste af fritiden, med en sådan ven er det godt at snakke om de oplevelser der handler om at tro på Jesus.

Tænker vi så på en rigtig god ven i den modne alder kan den ven måske være en ægtefælle, et familiemedlem eller også en arbejdskollega som man har et fortroligt forhold til og men et sådant menneske er det en stor udfordring at tale sammen om hvor stor værdi det har at eje en stærk tro på Jesus.

For folk der er kommet op i årene kan en rigtig god ven være mange forskellige, det kan være en god nabo, det kan være en rejse kammerat og det kan også være et barnebarn, men hvem det end er så er det en glæde at fortælle om hvor vigtigt det er at kende Jesus som Herre og mester.

Alle disse spørgsmål og tanker kommer let til at fylde meget for os, og kan vel også forhindre os i at være naturlige og oprigtige når vi får mulighed for at fortælle om Jesus

Alligevel så taler de her spørgsmål meget stærk til mig om at være villig til at fortælle om Jesus til een mere her i mit liv, og så må jeg indrømme at jeg kan blive lidt ængstelig, om jeg nu også formår og har mod til at vidne for en rigtig god ven.

Jeg må tilstå at da jeg i aftes spekulerede meget på at finde et svar på spørgsmålene og samtidig få styr på min angst for ikke at formå at følge det kald til at fortælle hvem Jesus er for mig, da gav Gud mig et svar som blev til stor glæde og opmuntring for mig.

Og det svar var at jeg endnu engang skulle se på hvad der skete den dag i Kapernaum, og da så jeg pludselig at de fire venner ved hjælp af deres bekymring for deres ven og deres handlinger og deres tro på Jesus, var nok til at Jesus kunne gøre underet for den lamme, så han blev frelst og helbredt.

Sådan viste Gud mig at Jesus også vil gøre underet for din og min ven, når vi i tro fortæller om den Jesus som vi kender, da vil han frelse og velsigne vore venner.

Hvor er det ligetil og troværdigt at må lægge det vi formår helt i Jesus hænder og vide at han vil bruge det efter sin vilje.

Derfor er det vigtigt for mig at stole på Jesus løfter som vi har dem i det afsnit i Apostlenes Gerninger kap. 1 som vi hørte lige før, de løfter som Jesus giver sine disciple lige inden sin himmelfart, løfter som jeg tror på også gælder for os i dag som vil være Jesus efterfølgere og vidner.

For når Jesus siger:

”Men I skal få kraft, når Helligånden kommer over jer, og I skal være mine vidner både i Jerusalem og i hele Judæa og Samaria og lige til jordens ende.«

Så er det for det første gældende for alle der vil være Jesus vidner helt til Jordens ende, så det må også omfatte alle os som lever i dag fordi vi endnu ikke har oplevet Jordens ende.

Og for det andet så lover Jesus os at vi skal få kraft ved Helligånden til at fuldføre vor mission med at ”Nå en mere for Jesus”

Derfor har vi lov at bede om at kraften fra Den Hellige ånd vil fylde os med den samme vilje til at hjælpe en ven helt hen til Jesus som den lamme mands venner havde, at vi for denne ven har omsorg, og tro på at Jesus kan frelse og derfor have mod til sige vort vidnesbyrd med de ord Gud giver os at bruge.

Til slut vil jeg gerne nævne et Paulus ord som bliver min hjælp og trøst når jeg føler at jeg ikke slår til med mit liv og heller ikke er det vidne for Jesus som jeg føler kald til og det er ordet fra Rom 8,26 hvor der står:

Og også Ånden kommer os til hjælp i vor skrøbelighed

Da bliver det min bøn til Gud om at Han vil gøre det sådan for mig at Han ved sin Hellige ånd vil være den hjælp jeg har brug for på trods af min skrøbelighed,

Den bøn har vi lov til at gøre til vores hver eneste af os, så tror jeg fuldt og fast på at den levende Gud vil fylde os med al den kraft vi har behov for og at det bliver til velsignelse for hver enkelt og for hele vor menighed